

ਸੂਰਤ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਅੰਦਨੋਥੀ ਆਰ ਏ ਜੇਜੇ 925

ਵਿੱਚ ਅਠੱਥਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਇਰੋਮ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸੀਵਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 20(3) ਜਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

(19) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਖੂਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਟੈਸਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(20) ਉੱਪਰ ਇੱਥੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 3 ਮਈ, 2007 ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ। ਗੁੜਗਾਓ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖੂਨ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਅਜੈ ਲਾ ਇਨ ਹਾ, ਜੇ.

ਸੂਰਤ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ)

2007 ਦਾ Cwp ਨੰਬਰ J4 (12 7

17 ਦਸੰਬਰ 2009

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ' ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ - ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ <ll,t., 'ity Rev Department /o ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ-ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ - ਕੀ ਐੱਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1988 ਐਕਟ ਦੇ 19 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਹੋਲਡ, ਹਾਂ- ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੀਂ ਸਮੱਗਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਖੋਜ ਐਕਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1988 ਐਕਟ ਦੇ ii/ss 7 ਅਤੇ 13(2) - ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ, ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਨਜ਼ੂਰ ਜਾਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੋਈ ਸੱਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ

ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਖੁਦ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਨਿਰੋਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਐਕਟ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਆਰਡਰ P-4 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਸਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-4 ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-4, ਇਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ, ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੋ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੀਮੋ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਨੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਟਾਇਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਣਗਹਿਲੀ P-4 ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਏਜੰਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਪਰਾਧਕ ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ/ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਸਿਰਫ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਮੁੱਖ ਤਿਉਹਾਰ ਨਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ? ਕੀ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਨੁਚਿਤ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ? ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਇਹ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਲਾਭ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 31)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਜੇ.ਐਸ.

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਾਰੂ ਤੁਲੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੀਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ।

ਅਜੈ ਲਾਂਬਾ, ਜੇ.

(I) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਲਈ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਏ.

(II) ਕੀ ਅਧੀਨ ਪਾਇਓਸਿਕਿਊਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (ਫੋਟੋ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਐਕਟ') ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?

(III) ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕੀ .

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ, (ਅਨੈਕਸੂਈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ (ਅਨੈਕਚਰ P-4)?

ਅਧੀਨ ਲੇਖ 226/227 ਰਿਟ; 6 ਜੁਲਾਈ, 200 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਸੂਰਤ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ (ਅਨੈਕਚਰ ^ ਨੇਚਰ ਆਫ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ)

P-4) ਜੇ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਲੁਧਿਆਣਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 29 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 1981. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 27 ਜੂਨ ਨੂੰ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫ਼ਸਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 1994. 25 ਅਗਸਤ ਨੂੰ 2005. ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫ਼ਸਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ। ਬੱਸੀ ਪਠਾਣਾ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਹੈ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰ. 36. ਮਿਤੀ 25 ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 7. 13(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ। ਲੁਧਿਆਣਾ, ਪਿੰਡ ਬਹੂ ਮਾਜਰਾ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਐੱਸ. ਤਹਿਸੀਲ ਖੰਨਾ।

(4) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ ਪੀ-1) ਵਿਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿਚ ਰੁ. 1,50,000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਣਕ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਨੂੰ ਪਿੰਡ/ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਵਰਤਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ) ਅਰਥਾਤ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਕਣਕ ਵੰਡੀ ਗਈ। 18 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਨਾਪ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। 2005 ਅਤੇ ਉਕਤ ਨਾਪ ਬੁੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ। ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਇੰਦਰਾਜ ਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਆਡਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਬੱਸੀ ਪਠਾਣਾ ਵਿਖੇ ਜਾ ਕੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੀ-ਆਡਿਟ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫ਼ਸਰ ਖੰਨਾ ਤੋਂ ਵਰਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਬਹਾਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀ-ਆਡਿਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾਪ ਬੁੱਕ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ। 6.000 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1000 ਰੁਪਏ ਲੈਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। 4,500

ਐਸ ਉਕਾਈ ਕਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਸਟਾਈ ਆਈ; ਪੰਜਾਬ ਦਾ
ਕੋਈ ਹੋਰ

23 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਸੀ ਪੀ ਸੀ । >ਸ਼ੇਰ ਪੀ ਰੋਮੀਜ਼ ਮੌਤ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ। 2005 > (ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ) ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਲਈ 25 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਆਵੇਗਾ । ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਯੂਨਿਟ-2। ਲੁਧਿਆਣਾ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਫ.ਐਲ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਇਲੀ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ 500 ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ 4.500 ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੋ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-1 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਸਾਇਣ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਲ ਵਿਛਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 4.500 ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਧੋਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਰੰਗ ਗੁਲਾਬੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਬੰਧਤ ਮੈਮੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਆਡਿਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(8) ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। 4 ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ■ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 25 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 2005 ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 12 ਜੂਨ, 2006 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(9) ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਰਾਏ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ \$ ^/ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਾਲ / ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਭੇਜਿਆ। ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਫੋਨਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ] ^ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ^^^ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-3 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ।

p) n ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਫਰਵਰੀ, 2007 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਫੇਰਬਦਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਨੇ 14 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ , 2007 ਨੇ ਫਿਰ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ। ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਆਰਡਰ ਐਨੈਕਸਰ ਪੀ-3 ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-4 ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(13) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ , ਉਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 22 ਦਸੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 16402 ਆਫ 2004 (ਮੁਹੰਮਦ ਇਕਬਾਲ ਭੱਟੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-5 ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(14) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਚਾਈ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ, ਉਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-2 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(15) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮੱਗਰੀ/ਜਾਂਚ ਫਾਈਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਅਤੇ 14 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ-1 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੈਂ ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(17)

ਸੂਰਤ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਸੀਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ
ਅਨੋ ਏ ਨੋ ਆਈ 11 ਪੀਆਰ (*ਅਲੂ ਲਮ ਹਾ, ਜੇ*)

| cll ts il ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ lo ਰੀਡੋਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(18) ਮੁਹੰਮਦ ਇਕਬਾਲ ਭੱਟੀ ਦੇ ਕੇਸ ਕਾਰਲ 1 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ. ਮਿਸ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 151 * 1 ਦਸੰਬਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ . 2003, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਰਟਮੈਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਹੰਮਦ ਇਕਬਾਲ ਭੱਟੀ ਦੇ ਕੇਸ (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿੱਚ 30 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ , ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕਰੀਬ 3 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਮੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।

(19) 30 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ, 15 ਦਸੰਬਰ, 2003 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਮੀਆਂ,

ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਦੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਹੰਮਦ ਇਕਬਾਲ ਭੱਟੀ ਦੇ ਕੇਸ (*ਸੁਪਰਾ*) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ :-

2ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਢੁਕਵਾਂ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਗੰਭੀਰ ਫੈਸਲੇ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇ। ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 30 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਤੰਬਰ. 2004. ਅਸੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 15 ਦਸੰਬਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2003 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ 'ਤੇ ਕਦੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 30 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਰਧ ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼, ਫਿਰ ਵੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨ ਲਗਾ ਕੇ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਜਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਚਨਚੇਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਦਵਾਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਰਥਾਤ 30 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਦਾ ਹੁਕਮ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਅਤੇ ਖੁਲਾਸੇ ਨਵੇਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪ੍ਰਗਟ ਆਰਡਰ ਪਿਛਲੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(20) ਮੁਹੰਮਦ ਇਕਬਾਲ ਭੱਟੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਫੈਸਲਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਇਕਬਾਲ ਭੱਟੀ (1) ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ- "ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕੇਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ 1973? ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

(22) ਇਸਲਈ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਾਜ਼ਾ ਸਮੱਗਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ, was made 0) 2009 (3) RCR (ਅਪਰਾਧਿਕ) 861

ਇਹ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਲੈਕਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। 11 ਮਾਨਯੋਗ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲੈਣ ਲਈ ਨੌ ਪੱਤਰ ਭੇਜੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(23) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਰ ਵਿਚਾਰ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਟਾਇਰ ਸਮਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ।

(21) ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਵੀਂ ਸਮੱਗਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੁਨਰ ਵਿਚਾਰ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਦਾ ਹੁਕਮ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੰਨ ਸੈਕਸ਼ਨਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ? ^ t0 ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੱਥਾਂ ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ , ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਥਾਰਟੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਾਫ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(23) ਇਸ ਲਈ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਆਰਡਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਅਤੇ P-4 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ.ਐਲ. ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(24) ਆਰਡਰ Annexure P-3 ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ, ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਆਰਡਰ Annexure P-3 ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਰਪੰਚ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਤਹਿਤ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਤ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਐਸ.ਡੀ.ਓ.(ਪੀ.ਆਰ.) ਨੂੰ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਲਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਏ. ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਤ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਐਸ.ਡੀ.ਓ. (ਪੀ.ਆਰ.) ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਫਾਈਲ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦੇ/j/WM/hczc ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

(25) ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ-1 ਵਿੱਚ, ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-3 ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਗੰਭੀਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ-1 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਫਾਈਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ਼ੱਕੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਜ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸ਼ੱਕੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸਿੱਟਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਬੂਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

•ਇਨੀਅਨ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ। II ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ cases

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ bc-ih, .^

'ਤੇ ਸ਼ੈਡੋ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ, ਭਾਵੇਂ h^Xhw^

taken ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਨੁਬੰਧ P-3।
IIV'

ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਟਿੱਪਣੀ ਬੰਦ ਹੋ

ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ , pri illa f acje , , nvcs, | ^ atl0 >' ਆਵਿਸਰ ਆਫ ਆਫ ਸੀ.

Invcstipatiuorm^ C , ^ Comm '-™ion i>Ann«ure 1<-I ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ। ਅਸਲ ਚਫੇ

ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ। * ^ Int ° 73 ਪੰਨੇ * ਸੀ

(26) ਅਣਪਛਾਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸੂਚੀ P-4 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਮਰੱਥ/ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਜਾਂਚ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਐਸਈਆਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਜਾਲ ਵਿਛਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਕਾਰਵਾਈ; ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਗਵਾਹ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸਮੇਤ, ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-4 ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਵੇਰਵੇ, ਰਿਕਵਰੀ ਮੈਮੋ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੰਮ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਅਤੇ 13(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(27) ਇਸ ਲਈ ਮੁਹੰਮਦ ਇਕਬਾਲ " ਸ ^ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ

ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ,

ਈ.ਜੇ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੀਓਸੇਕਿਊਟ J ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(28) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ P^ 1 ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਬਚਾਅ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਹੰਮਦ ਇਕਬਾਲ ਭੱਟੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ

ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ (*ਸੁਪੀਫ* ਰੀ ਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਖੁਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ। ਮੰਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ *° eਭੱਟੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਮੁਹੰਮਦ q ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਕੇਸ (*ਸੁਪਰਾ*), ਇਸ Couit ਦੁਆਰਾ।

“ਮੈਂ ਸਹੀ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਰਥ ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ”

(29) ਜਾਂਚ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-3 ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਰਜ਼ੀ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰਐਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਰਡਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-4) ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(30) ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ, *ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ* • ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੋਈ ਸੱਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਖੁਦ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਐਕਟ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ.ਐਲ. ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਆਰਡਰ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-4 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-4 ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਸਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਐਨੈਕਸਰ ਪੀ-4, ਇਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ, ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੋ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੀਮੋ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਲਰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਆਰਡਰ *Anncxurc P-3* ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਣਗਹਿਲੀ P-4 ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(31) ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਪਰਾਧਕ ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ/ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਸਿਰਫ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ? ਕੀ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਣਉਚਿਤ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ? ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਇਹ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਲਾਭ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(32) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ *Annexure P-2* ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ

SURAT RAM SHARMA v. STATE OF PUNJAB
AND ANOTHER (*Ajai Lamba, JJ*)

942

ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਹੀ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(33) ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਆਰਡਰ Annexure P-3,1 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ Annexure P-4 ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ।

ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
fv;eb/woL^ ;EkBe Gk;ak ftZu nB[tkd ehsk frnk fBnK fBoDK e/tb
w[eZdw/pkiaK bJh T[jBK dh nkgDh Gk;ak ftZu ;wMD sZe jh ;hws j? ns/
fJ;dk fe;/ j'o T[d/a bJh fJ;s/wkb BjhA ehsk ik ;edk. ;ko/ ftjkoe ns/
nfXekos wzstK bJh, fBnK fBoD/ dk nzro/iah ;z;eoD gqwkfDe j't/rk ns/ nwb
bkr{ eoB bJh fJ; B{z soihj fdZsh ikt/rh.

ezuB

ਰੀਫੋਰ ਆਗਸਟੀਨ ਜਾਰਜ ਮਸੀਹ, ਜੇ.

ਗੁਰਮੀਤ ਕੋਵੀਆਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।- ਜਵਾਬਦਾਤਾ

Crl. ਐਮ.ਨ. 2008 ਦਾ 27561/M

10 ਅਗਸਤ। 2009

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973-S. 319-ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ -ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.-ਪ੍ਰਾਈਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਉੱਚ ਮਿਆਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਸ. 227 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਚਲਾਨ ਦੇ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ, ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ 161 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 319 ਕਰੋੜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਪੀਸੀ-ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇ ਕਿ ਇਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਮਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 319 ਕਰੋੜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਈ.ਸੀ. ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗਿਆ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 4 ਜੂਨ, 2008 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਬੀ) ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 319 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਹੁਤ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ.- ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਧਾਰਾ 319 ਕਰੋੜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਉੱਚ ਮਿਆਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪੀ.ਸੀ. ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਬੀ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ